

FRANCIS POULENC'İN FLÜT VE PİYANO SONATI HAKKINDA BİR İNCELEME

A REVIEW OF FRANCIS POULENC'S FLUTE AND PIANO SONATA

Çisem ÖNVER ZAFER*

Geliş Tarihi: 16.02.2021

Kabul Tarihi: 15.03.2021

(Received)

(Accepted)

Öz: Çağdaş dönem müziği denilince akla gelen isimlerden biri olan Francis Poulenc, üflemeli çalgıların repertuarlarına zenginlik kazandırmıştır. Sadece piyano eşlikli eserler değil, oda müziği alanında da çalışmalar yapan besteci, dönemin özelliklerini müziğine yansıtmıştır. Aynı zamanda kendine has melodik yapıları da eserlerinde kullanan besteci, klasik müzikte tanınan isimler arasında yerini almıştır. Bestecinin melodik üslubunu sergileyen en önemli örnekler arasında üç eser, Flüt ve Piyano için Sonat (1956-57), Klarnet ve Piyano için Sonat (1962) ve Obua ve Piyano için Sonat (1962) sayılabilir. Tek bir nefesli çalgı ve piyano, her üflemeli çalgının tamamen yeteneklerini gösterdiği ve şiirsel bir metnin yokluğu göz önüne alındığında, saf melodik çizginin ifadesi için mükemmeldir. Ayrıca bu eserler altı yıl içinde yazılmış olup, bestecinin en olgun tarzını temsil etmektedirler. Bu bağlamda yazdığı flüt ve piyano sonatı birçok öğrenci ve sanatçının repertuarında yer alan gözde eserlerin başında gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Dönem, Flüt sonatı, Francis Poulenc

Abstract: Francis Poulenc, one of the names that comes to mind when it comes to contemporary music, enriched the repertoire of wind instruments. The composer, who not only works with piano accompaniment but also works in the field of chamber music, reflected the characteristics of the period to her music. At the same time, the composer, who uses his own melodic structures in his works, has taken his place among the well-known names in classical music. The most notable examples of the composer's melodic style include three works, Sonata for Flute and Piano (1956-57), Sonata for Clarinet and Piano (1962) and Sonata for Oboe and Piano (1962). A single woodwind and piano are perfect for the expression of pure melodic line, given that each wind instrument fully demonstrates its capabilities and the absence of a poetic text. In addition, these works were written within six years and represent the composer's most mature style. His flute and piano sonata is one of the favorite works of many students and artists in the repertoire.

Key Words: Contemporary Period, Flute sonata, Francis Poulenc

* Doçent, Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuarı Üflemeli ve Vurma Çalgılar Anasanat Dalı, cisemonverzafer@trakya.edu.tr

1.GİRİŞ

Çeşitli kültürleri ve anlatımsal tarzları içinde barındıran çağdaş dönem müziği, modern dönem müziği ya da 20. Yüzyıl müziği olarak da isimlendirilir. “Birçok akımdan oluşması sebebiyle çok yönlü hattâ zıtlıklarla beraber kendini geliştirmiş bir müziktir. Farklı kültürlerin, farklı müzik türlerinin ve içeriklerinin yer aldığı 20.yy. müziği o dönemde siyasi, ekonomik, sanatsal olarak toplumlar ne yaşıyorsa onların izlerini mutlaka taşımıştır.” (Önver, 2019:86). Dönemsel özellikleri bakımından hızlı gelişen teknoloji, hayata bakış açısı ve toplumsal değişikliklerin yaşandığı bu çağda tabii ki müzik de kendini bu hıza bırakacaktır. Bu yüzyılda müzik sınırlarını aşarak, dünyanın her köşesine oldukça hızlı bir şekilde ulaşacaktır.

Ekonomik, siyasi ve manevi olarak değişen yaşam, sadece halkı değil, sanatçıları da etkilemiştir. Çağdaş dönem kendine özgü renkleriyle hareketli bir yapıya bürünmüştür. Geleneksel kalıpları aşan besteciler, belli başlı tonalite kurallarını göz ardı ederek, değişken ölçülerle bezedikleri eserlerini elektronik müzikle de birleştirebilmişlerdir. İzlenimcilik, Anlatımcılık, Yeni Klasikçilik, Elektronik Müzik vb akımlarla zenginleşen 20. Yüzyıl müziği, kendi çağındaki bilimsel gelişmelere paralel olarak ilerlemiştir.

Dönemin en ünlü bestecileri arasında sayılan Poulenc de çağdaşlarından oluşan beş adet Fransız besteciyle “Les Six” grubunu kurarak çalışmalarına yön vermiştir. Fransa’da Wagnercilere karşı çıkan hattâ müzikteki tüm karmaşaya kafa tutan, yenilikçi bir yaklaşımı ele alan besteciler bu görüşlerini müzikle anlatmak için Les Six grubunu kurmuşlardır. “Altılar’ın müzik dili Yeni Klasik eğiliminde ve Geç İzlenimci yapıdadır.” (İlyasoğlu, 1994:247) Poulenc, yaratıcılığının devamında Debussy, Ravel, Stravinsky gibi birçok besteciden etkilenmişse de “adını yaymak için paradan ve propaganda yöntemlerinden ustaca yararlandı ve reklamcılarının öğrettiklerini kuşkuyla karşılamayan çevrelerde “büyük usta” diye tanınmaya başlandı.” (Mimaroglu, 1995:130) Poulenc, bestelerini yaratırken aynı zamanda Mozart ve Saint Saens gibi bestecilerin temalarından yararlanarak da yeni eserler üretmiştir.

2. İNCELEME

2.1. Francis Poulenc’in Hayatı

7 Ocak 1899 yılında Paris’te doğan Poulenc, zengin bir aileye sahiptir. Müzik çalışmalarına küçük yaşta annesiyle piyano çalarak başlayan besteci, hayatı boyunca parasal bir sıkıntı çekmemiştir. Düzenli olarak gittiği köy evinde ilk eserlerine yansiyacak olan aşk kırıntılarını bulacaktır.

1915 yılında tanıştığı Ricardo Vines isimli piyano öğretmeni müzikal hayatında önem kazanacak ve kendisini dönemin sevilen bestecileriyle tanıştıracaktır. 1917 yılında anne ve babasını kaybeden Poulenc, Paris'e ablasının yanına taşınır. 1920 yılında askerliğini bitirdikten sonra Fransız bestecilerden oluşan ve öncülüğünü E.Satie (1866-1925) ,F. Poulenc, D.Milhaud (1892-1974) ve G.Auric'in (1899-1983) yaptığı "les six" isimli grubu kurdular.

"Fransız Altılıların birbirlerine besteleme teknikleri ile bağlı olması en basit özelliklerinden bir tanesidir. Her cumartesi müzikhollere ve sirkelere gitmekten hoşlanıyorlardı. Grubun ekonomik ihtiyaçlarına katkı sağlayan tutku ve morali akrobat ve cambazların jestlerinden almaktaydılar. Herhangi bir kural, amaç, gereksiz fazlalık yerine doğallık ağır basıyordu. Burada dönemin sevilen müzikleri ve caz müziği dinleyerek, bütün dış etkenlerden müziklerini soyutluyorlar, Debussy ve Ravel' in etkilerinden uzaklaşmaya çalışıyorlardı" (Rasin,1957:23).

"Yaşadığı dönemde, barış için umut ve savunuculuk dolu müzikler besteleyen Poulenc, yaşamının sonraki dönemlerinde eserlerinde dini öğeler de kullanmıştır." (Schmitd, 2014:16)

Kendisini ve eserlerini eleştirel bir yaklaşımla değerlendiren Poulenc, etrafındaki birçok besteci gibi farklı kültürlerin müzikleriyle de ilgileniyordu. Bu dönemde Yazdığı Les Biches isimli balesi başarılı olduktan sonra üflemelilere yönelik eserlerine hız kazandırmıştır. Obua, fagot, piyano için trio, klarnet, fagot, piyano için sonat gibi eserlerini yazmıştır. İkinci Dünya Savaşı yaklaşırken 1932 yılında yazmış olduğu piyano ve üflemeliler için altılısını tekrar ele almıştır. (Schmitd, 2014:38)

1940-1950 yılları arasında müziğinde önceden görülen esprili ve neşeli hava, yerini daha sakin ve ciddi bir havaya bırakmıştır. Yazdığı keman, piyano sonatı ve viyoloncel, piyano sonatı bu dönemde ortaya çıkmıştır.

Francis Poulenc 30 Ocak 1963 yılında Paris'te rue des Medicis'te bulunan dairesinde kalp krizi geçirerek hayata veda etmiştir. 2 Şubat 1963 yılında Saint-Sulpice'te cenaze merasiminde vasiyeti üzerine kendi eseri çalınmamış, Marcel Dupré, Saint Sulpice'nin orgunda Bach çalmıştır (Mas,2016:11).

2.2. Francis Poulenc'in Müziği ve Eserleri

4 yaşında annesiyle piyano çalarak müzik eğitimine başlayan Poulenc, 8 yaşına geldiğinde Matmazel Boutet de Monvel isimli öğretmenle eğitimini sürdürdü. Debussy sayesinde empresyonizmle tanışan Poulenc, büyüdükçe Avusturya doğumlu F.Schubert ve I.Stravinsky gibi dönemin bestecilerinden etkilenmiştir. "Poulenc, müzik hayatı boyunca Beethoven, Berlioz ve Franck'ın müziğini sevmeyi bırakmamıştır." (Bernac,1977:21) 1917 yılında ilk defa Rapsodie Negré isimli oda

müziği eseriyle sahneye çıkmıştır. Trois Mouvements Perpetuels ve iki piyano için Sonat eserlerini 1918 yılında bestelemiştir.

15-16 yaşlarındaiken sürekli gittiği kitap evinde birçok yazarla tanışarak ufkunu ve çevresini genişletmiştir. 1919 yılında çok sevdiği hocası Ricardo Vines, Poulenc'in Trois Mouvements Perpetuels isimli yapıtını seslendirerek bir anlamda kendi çevresine Poulenc'i tanıtmıştır. Aynı yıl Fransız Altılıları grubuyla ortaya çıkardıkları piyano albümü de yayınlanmıştır. Tamamı Fransız bestecilerden oluştuğu için bu ismi alan grup G.Auric, L.Durey (1888-1979),A.Honneger (1892-1955), D.Milhaud, F.Poulenc ve G.Tailleferre (1892-1983) isimli besteciler tarafından oluşturulmuştur. Romantik unsurlar ve edebiyatın naifliğinden kaçınan bu grup zamanın Fransa'sında beklenen ilgiyi görememiştir.

“1923 yılında Les Biches Balesi'ni, 1924'te Poemes de Ronsard'ı, 1926 yılında da Chansons Galliardes isimli dizilerini besteledi. 1928 Concert Champetre isimli eserini tamamlamıştır. Şakacı anlatımdan ciddi yöne doğru gelişen müziğinde besteci, 18.yy. Fransız müziğinin hafif dokusunu 20.yy. müziğinin dinamizmiyle birleştirmiştir. Besteci eserlerinde tekdüze yapılardan kaçınarak vurguları, paralel akorları ve dissonans unsurları sıklıkla kullanmıştır.” (Zent,1995:10) Poulenc'in özel hayatında yaşamış olduğu sıkıntılı bir dönemi sayılan 1930'lu yıllar ve 2. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla beraber besteci, verimli çalışmalar yapmamıştır. 1937 yılında Sol Major Missa ve 1951 yılında bestelediği Stabat Mater isimli eserleri dinî müzik alanında yazdığı önemli yapıtlar arasında yer almaktadır.

“1948 yılından 1956 yılına kadar Pierre Bernac ile beraber çıktıkları Amerika turnelerinde piyano eserleri ve Dialogues Des Carmelites Operasıyla ile meşgul oldu.” (Nelson,1978: 242).

Oda müziği, Poulenc'in yaşamının erken, orta ve geç yıllarında yazılan eserleri içeren bir türdür. Bu anlamda açıkça görülen gelişimsel süreklilik, geç dönem sonatlarının daha ayrıntılı bir çalışma içinde ele alınması gerektirir. Aynı zamanda Poulenc'in olgunlaşan melodik tarzını karşılaştırmak için, daha önceki çalışmalarıyla karşılaştırılması bu olgunlaşmaya kanıt sağlamaktadır.

“Poulenc'in Neo-klasik üslupta olan eserlerinde bile izlenimcilik etkileri görülmektedir. Bu konuya en iyi örneklerden biri Flüt ve piyano Sonatının Cantilena bölümündeki lirik temadır.” (Zent,1995:11)

“Poulenc'in melodik yazımında bazı unsurlara değinmek gerekmektedir. Örneğin melodik zıtlıklar gibi. Sonrasında bu melodik zıtlıkları çevreleyen komşu tonlar, arpejler ve kadanslı süslemeler kendini gösterir. Tüm bu değinilen unsurlar Poulenc'in melodik özgünlüğüne ilişkin önemli ipuçları sağlar. Son olarak, Poulenc'in melodik ritminin doğası incelenmelidir. Motive edici ifade yapısı ve ölçü değişikliklerinin ahengi, bestecinin müziğinin hafife alınmaması gereken

özelliklerinden bazılarıdır. Poulenc'in melodik yazısının karmaşıklığı ancak tüm bu yönler dikkate alındığında değerlendirilebilir.” (Wyber,1990:108).

1943 yılında bestelediği Figure Humaine isimli kantat dönemin önemli eserleri arasına girmiştir. Coşkulu ve esprili bir müzik anlatımının yanında duygusal etkilenimleri de içinde barındıran bir müzik anlayışına sahip olan Poulenc'in müziği çok çeşitli türlerden oluşmuştur.

2.3. Poulenc'in Eserlerinden Başlıca Eserleri

2.3.1. Operaları

Dialogues des Carmélites
Les mamelles de Tirésias
La voix humaine

2.3.2. Orkestra Müzikleri

Les biches (1923), Bale
Aubade, concerto chorégraphique pour piano et 18 instruments
Concerto en sol mineur pour orgue et orchestre
Les animaux modèles
Matelote provençale

2.3.3. Oda Müziği Eserleri

Sonate pour 2 clarinettes
Sonate pour clarinette et basson
Sonate pour çor, trombone et trompette
Trio pour piano, hautbois et basson
Sextour pour piano, flûte, hautbois, clarinette, basson et çor
Sonate pour flûte et piano
Élégie pour corno et piano
Sonate pour clarinette et piano
Sonate pour hautbois et piano

2.3.4. Piyano Eserleri

3 Pastorales
Sonate pour piano à 4 mains
3 Mouvements perpétuels
Valse en ut (from Albüm des Six)

5 İmpromptüs
 Promenades
 8 Nocturnes
 Intermède (from Le bal masqué)
 Improvisation No. 1 – 15
 Intermezzo No. 3
 “Thème varié Novelette (No. 3) sür ün thème de Manuel de Falla”¹

2.4. Francis Poulenc’in Flüt ve Piyano Sonatı

2.4.1. “1. Bölüm”

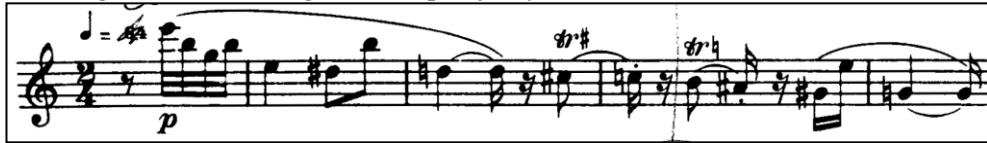
F. Poulenc’in hızlıca değişiklik gösteren (yani şen şakrak bir durumdan aniden ümitsizliğe ya da mutsuzluk içinde çırpınırken neşeye geçen) ruh halinden yola çıkarak eserlerinin de hiçbir zaman durağan olduğu söylenemez. Karakterindeki hareketlilik eserlerinde de tabiki göze çarpar.

“Poulenc, Flüt ve Piyano Sonatına Aralık 1956’da Cannes’daki Hotel Majestic’te başladı ve Mart 1957’de tamamlandı.” (Chester,1958:23).

Amerikalı piyanist Elizabeth Sprague Coolidge ‘e (1864-1953) adadığı flüt ve piyano sonatının ilk seslendirilişi, aynı yıl düzenlenen Strazburg Festivali’nde arkadaşı Fransız flütist Jean Pierre Rampal (1922-2000) tarafından gerçekleştirilmiştir ([https://en.wikipedia.org/wiki/Flute_Sonata_\(Poulenc\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Flute_Sonata_(Poulenc))).

Poulenc’in en bilinen eserleri arasında yer alan ve 3 bölümden oluşan sonat sınırları tanımayan, kendi içinde sürekli değişkenlik gösteren bir yapıdadır.

İlk bölüm Allegro Malinconico adıyla yazılmıştır. Hareketli, enerjik ancak aynı zamanda melankolik bir yapısı vardır. Bu bölümün ilk dört notasından oluşan ritmik hareket defalarca kendini tekrar eder. Ardından gelen triller de aynı şekilde bölümün teknik olarak çalışılması gereken yerlerinden biridir. Aşağıda verilen örnekte do diyez- re diyez, si- do natural, sonrasında aynı trillerin bir oktav üstten çalışması gibi özel çalışma gerektiren pasajlar yer almaktadır.

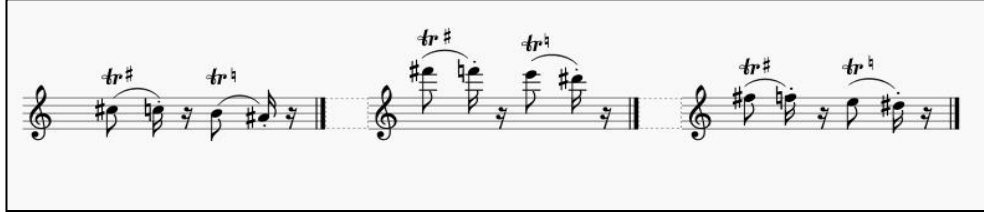

Örnek 1: 1. ve 5. ölçüler arası ²

Birinci bölümde bestecinin yazmış olduğu, yukarıda gösterilen trillerin daha net ve anlaşılır olması için aşağıda örnek çalışmalar verilmiştir.

¹ “Francis Poulenc” https://tr.wikipedia.org/wiki/Francis_Poulenc (E.T.10.05.2020).

² 14th Edition a la Memoire de Madame Sprague Coolidge Poulenc Flute and Piano Sonata

Örnek 2: Allegro Malinconico bölümü trill pozisyonlarından örnekler³

Bölümün devamında çift staccato tekniğiyle, 3. Oktav seslerden oluşan oldukça zorlayıcı bir pasaj yer almaktadır. Bu tip pasajlar çalışılırken mutlaka metronomla yavaş bir tempodan başlayarak ve giderek hızlandırarak çalışılmalıdır. İracı tu-ku-tu-ku, ti-ki-ti-ki-, du-gu-du-gu hecelerinden uygun olanı kullanarak tüm notaların eşit şekilde çıktığından emin olmalıdır.

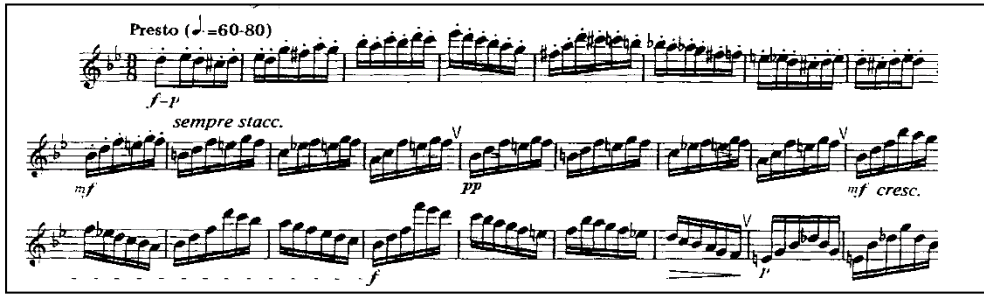

Örnek 3: Allegro Malinconico bölümü 46. ve 49. ölçüler arası⁴

Aşağıda çift staccato ile ilgili çalışmalar sunulmuştur.

Örnek 4: T.Bohm Twenty Four Capriccios 6 numaralı etütten bir kesit⁵

Birinci bölümün orta kısmında temponun biraz daha yükseldiği ve noktalı

ritmin hâkim olduğu bir kısım bulunmaktadır. Ritmik olarak tam sayılması gereken

³ Sibelius programı kullanılarak tarafimca yazılmıştır.

⁴ Sibelius programı kullanılarak tarafimca yazılmıştır.

⁵ Theobald Bohm Twenty Four Capriccios isimli etüt

bu orta kısımdan sonra a teması yani bölümün ana teması tekrar gelmiştir. Farklı tonlarda kullanılan ana temadan sonra, bölümün final kısmında nüansları değiştirilerek kullanılan gamları görmekteyiz. Burada dikkat edilmesi gereken husus gamların çift piano nüansından sonra istenen üç piano nüansı verilirken entonasyonun bozulmamasını sağlamaktır. Gamların yukarı çıkması sebebiyle nüansı ister istemez yükseltmek eğiliminin önüne geçilmesi gerekmektedir.

Örnek 6: Allegro Malinconico final kısmından bir kesit ⁶

2.4.2. “2. Bölüm”

Poulenc’in Cantilena ismini verdiği sonatın ikinci bölümü duygusal ağırlığı, hüznü içinde fazlasıyla barındırmaktadır. Adeta şarkı söyler gibi düşünülmesi gereken bölümün, dinleyen çoğu kişinin aklında kalan ilk teması 3. Ölçüde, flütün üçüncü oktav seslerinde, piano nüansı ile başlar. İcracı için zor bir başlangıç olsa da müziğin güzelliği en hat safhadadır.

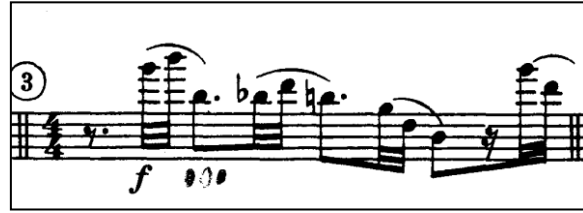

Örnek 5: Cantilena bölümü 3. ve 4. ölçüler⁷

Değişik oktavlarda kullanılan bu temadan sonra ilk bölümün orta kısmında karşımıza çıkan noktalı ritimlerin kullanıldığı temanın sanki ters çevrilmiş ritmik öğeleriyle karşılaşırız. Kısa süren bu kısımdan sonra ana tema tekrar karşımıza çıkar. Çift piano ve ardından üç piano ile icracıyı zorlayabilecek bir finale bölüm tamamlanır.

⁶ Sibelius programı kullanılarak tarafımdan yazılmıştır.

⁷ 14th Edition a la Memoire de Madame Sprague Coolidge Poulenc Flute and Piano Sonata

Örnek 7: Cantilena bölümü 26. ölçü⁸

2.4.3. “3. Bölüm”

Poulenc'in Presto Giocoso ismini verdiği üçüncü bölüm adının hakkını vermektedir. Çok hızlı ve şakacı olarak tanımladığı bölüm artistik bir başlangıçla, çift forte başlar. Bestecinin kullandığı 2 staccato-2 bağlı ve 4 bağlı artikülasyonlarla beraber üçüncü oktav seslerde net bir yaklaşım gerekmektedir.

Örnek 8: Presto Giocoso bölümü ilk 13 ölçü⁹

4. Oktav do notasına uzanan bu kısmın özellikle çalışılması ve detaylandırılması gerekmektedir.

Örnek 9: Presto Giocoso bölümü 105. ve 115. ölçüler arası¹⁰

⁸ a.g.e.

⁹ 14th Edition a la Memoire de Madame Sprague Coolidge Poulenc Flute and Piano Sonata

¹⁰ a.g.e.

Aşağıda, flütte üst oktavlardaki seslerin daha net ve doğru entonasyonla çıkarılması için çalışmalar verilmiştir.

Örnek 10: Marcel Moyse de la Sonorite Kitabı 3. oktav sonorite çalışmaları¹¹

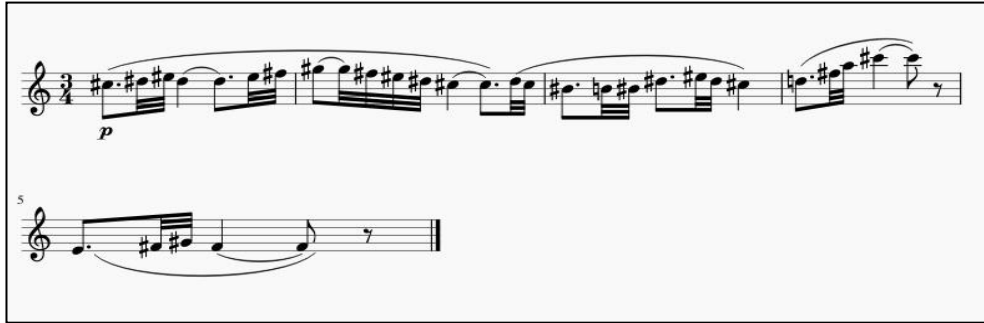
Aşağıda gösterilen pasaj, bölümün belki de en can alıcı kısımlarından biridir. Yardımcı perdeler kullanılarak daha rahat çalışılması önerilir. Bestecinin istediği üçüncü oktavdaki sol-la bemol trili özellikle dikkatle seslendirilmelidir.

Örnek 11: Presto Giocoso bölümü 150. ve 167. ölçüler arası¹²

¹¹ Marcel Moyse De La Sonorite

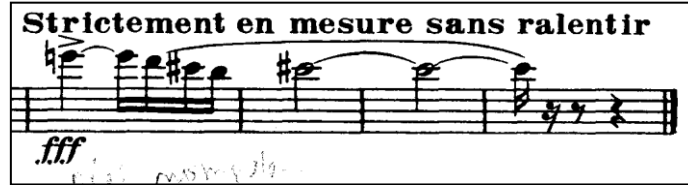
¹²14th Edition a la Memoire de Madame Sprague Coolidge Poulenc Flute and Piano Sonata

Poulenc'in flüt piyano sonatının her bölümünde kullandığı noktalı ritimlerle değiştirilmiş orta kısım burada da karşımıza çıkmaktadır. Özellikle üstüne düşülen *melancolique* notuyla beraber kısa bir orta kısımdan sonra yine ana tema gelecektir.

Örnek: 12 Presto Giocoso bölümü 171. ve 175. ölçüler arası¹³

Ana temanın tekrar karşımıza çıkmasından sonra eserin sonunda besteci, üç forte ile notaları adeta sıkıştırarak çalınmasını istediği, oldukça gösterişli bir final yazmıştır.

Örnek: 13 Presto Giocoso bölümü son 4 ölçü¹⁴

3. SONUÇ

“Poulenc, müziği Empresyonizmden, biçimcilikten ve entelektüellikten uzaklaştırmayı hedefleyen Fransız topluluğu Les Six'in lider bestecisiydi. Bestelerinde akılda kalan melodiler yaratmış, duygusallık ve melankoliyi alaycılık ve bilgiçlikle yan yana kullanmıştır. Kromatik bestecilikten çok diyatonik ve modal yapılarla ağırlık vermiştir.” (Tulga, 2009:146).

Fransız besteci melodik anlamdaki üstün yeteneğiyle adından söz ettiren ustalar arasında yer almıştır. Birçok oda müziği ve orkestra yapıtının yanında özellikle üflemeli enstrümanlar için yazmış olduğu eserler oldukça tanınmaktadır.

¹³ Sibelius programıyla tarafımdan yazılmıştır.

¹⁴ 14th Edition a la Memoire de Madame Sprague Coolidge Poulenc Flute and Piano

Bestelediği piyano eşlikli şarkılarını yakın dostu piyanist Pierre Bernac ile çıktığı turnelerde seslendirmekten geri kalmamıştır.

Müzik kariyerinde üflemeli enstrümanlar için oldukça fazla eser bestelemiştir. Bu eserler üç temel bölümde değerlendirilebilir.

Erken Dönem

İki Klarnet için Sonat (1918)

Klarnet ve Fagot için Sonat (1922)

Trompet,trombon ve korno için Sonat (1922)

Orta Dönem

Obua,fagot ve piyano için trio (1926)

Flüt,obua,klarnet,fagot,korno,piyano için Sextuor (1931-1944)

Geç Dönem

Flüt ve piyano için Sonat (1957)

Korno ve Piyano için Ekegy (1957)

Obua ve Piyano için Sonat (1962)

“Klarnet ve Piyano için Sonat (1962)” (Poulin,1983:4).

Çağdaş Dönem flüt müziğinin en önemli eserleri arasında yer alan Poulenc’in flüt ve piyano sonatının genel olarak değerlendirildiği bu makalede, bestecinin hayatı ve müziği hakkında bilgiler verilerek, ait olduğu Fransız Altılıları grubuna kısaca değinilmiştir. Bu sonatı icra etmek isteyen öğrenciler ya da icracılar için gerekli görülen bazı teknik ayrıntılara yer verilmiş ve performansı daha iyi seviyeye çıkarabilecek çalışmalar sunulmuştur.

KAYNAKÇA

Bernac, P., *Francis Poulenc: The Man and His Songs*, trans. Winifred Redford, New York: W.W.Norton, 1977.

Chester Music [Score and part] *Francis Poulenc, Sonata for Flute and Piano*. London, 1958.

İlyasoğlu, E., *Zaman İçinde Müzik*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1994.

Mas, M.S., “Francis Poulenc’in Obua ve Piyano Sonatı’nın (FP185), Obua, Fagot, Piyano için Triosu’nun (FP 43) ve Piyanolu Altılısı’nın (FP100) Obua Tekniği Açısından İncelenmesi”, (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sanatta Yeterlik Tezi, İstanbul, 2016).

Mimaroglu, İ., *Müzik Tarihi*, Varlık Yayınları, İstanbul, 1995.

Nelson, R., “The Piano Music of Francis Poulenc”, (Doktora Tezi, University of Washington, 1978).

Önver, T., “Klasik Müzikte Çağdaş Dönem, Flüt Repertuvarında Çağdaş Dönem Bestecileri ve Eserleri”, *Balkan Müzik ve Sanat Dergisi, Cilt 1, Sayı 2*, 2019.

Poulin, P.L., “Three Stylistic Traits in Poulenc’s Chamber Works for Wind Instruments” (Doktora Tezi, New York, 1983).

Rasin, V., “*Les Six*”, *Jean Cocteau, Music & Letters, Vol. 38, No:2*, UK, Oxford University Press, 1957.

Tulga, E., “Müzikte Empresyonist Akım”, (İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanatta Yeterlik Tezi, 2009).

Wyber, J.L., “A study of Francis Poulenc’s melodic style as found in the sonata flute and piano (1956-57)”, (Yüksek Lisans Tezi, Calgary University, 1990).

Zent, J.L., “Impressionism in Selected Works for Flute” (Yüksek Lisans Tezi, Ball State University Indiana, 1995).

İNTERNET KAYNAKLARI

Schmidt, C.B., “Entrancing Muse a Documented Biography of Francis Poulenc”,

www.digitalcommons.butler.edu/urc/2014/music/16 (E.T: 13.06.2020).

“Francis Poulenc”,

https://tr.wikipedia.org/wiki/Francis_Poulenc (E.T: 10.05.2020).

